

TAMPEREEN SUOMALAINEN

KLUBI

KLUBILEHTI

1/2018

SUOMALAISUUDEN PUOLESTA

**Janne Ristimäki
Martti Mykrän
sankarihaudalla**

Suomi 100

Kalevankangas 6.12.2017

TAMPEREEN SUOMALAINEN

KLUBI

KLUBILEHTI

Julkaisija

Tampereen
Suomalainen Klubi ry
www.tampereen-suomalainenklubi.fi

Päätoimittaja

Pasi-Heikki Rannisto

Toimitussihteeri

Arto Murtovaara

Ulkoasu

Marjut Jouhki

Ilmoitushinnat

1/1 sivua 550 euroa
1/2 sivua 300 euroa
1/4 sivua 170 euroa
logoilmoitus 60 euroa

Tavoitat 1500 elinkeinoelämän, tieteen, taiteen, julkisen hallinnon, puolustusvoimien, kirkon ja median piirissä toimivaa, alueellista ja valtakunnallista vaikuttajaa.

Vuonna 2018 lehti ilmestyy seuraavan kerran 1.11. 2018. Ensi vuoden ensimmäinen numero ilmestyy 1.4. 2019.

Kannen kuva: Arto Murtovaara
Janne Ristimäki valvoi talvisodan viimeisinä päivinä pommituksessa kuolleen ikätoverinsa, 14-vuotiaan Martti Mykrän sankarihauhdalla.

SUOMALAISUUDEN PUOLESTA

PASI-HEIKKI RANNISTO

Puheenjohtaja

KOHTI YHTENÄISYYTTÄ

Kevät on ollut monessa mielessä innostava ja uutta rakentava. Tammikuussa saimme Suomelle hienon presidentin, kun Sauli Niinistö tuli valituksi toiselle kaudelle suoraan vaalien ensimmäisellä kierroksella. Presidentti Niinistö kampanjoi kansanliikkeen nimissä eikä liene yllätys, että Suomalainen Klubi ja jäsenemme olivat laajasti kampanjoimassa hänen valintansa puolesta. Haluankin toivottaa presidentillemme ja koko hänen perheelleen siunausta ja menestystä.

Kampanjansa aikana Presidentti Niinistö nosti esiin usein yhtenäisyyden merkityksen. Tuo tärkeä aihe on ollut esillä laajemminkin kevään mittaan. On monin eri tavoin muisteltu aikoja, jolloin yhtenäisyyttä koeteltiin. Yksi mielenkiintoisemmista teeman käsittelyistä nähtiin Tampereen Oopperassa, jossa kantaesitettiin Veljeni vartija –ooppera. Kun tarkastelee esitystä oopperana eikä historian kirjoituksena, voi olla vain ylpeä siitä, miten harrastajakuorot, Tampereen Filharmonia ja Ooppera pystyivät luomaan oikean ja taiteellisesti hienon esityksen.

OOPERAN TEKOTAPA eli yhteen hiileen puhaltaminen kuvastaa tamperelaisuutta laajemminkin niin talouselämän kuin kulttuurinkin saralla. Kunhan rakentaminen hieman helpottaa, huomaamme, että Tampereesta on muodostunut suomalaisen kulttuurin suurkaupunki, jonne pääsee suoraan keskipisteeseen kaikilla kulkumuodoilla. Korkeatasoiset museot, Tampere-talo, musiikki- ja teatteritarjonta sekä urheilupaikat ovat kaikki keskustassa saavutettavissa jalan. Tampereesta tulee näillä toimilla Suomen todellinen elämänpääkaupunki, jossa on hyvä elää ja vieraila.

TAMPEREEN SUOMALAINEN Klubi on osaltaan rakentamassa niin Tamperetta kuin yhtenäisyyttäkin. Tämä näkyy niin ohjelmassamme kuin muussakin toiminnassamme. Yhdessä Tampereen Kauppaseuran ja Tampereen Teknillisen Seuran kanssa olemme tarjonneet osaamistamme kaupungin käyttöön. Klubeissamme on yhteensä kolmetuhatta jäsentä ja monenlaista osaamista, jota myös julkishallinto voisi hyödyntää. Kaupunkiseudulla on se sama hyvä ominaisuus, että samoin kuin kulttuurikaan, se ei koskaan tule valmiiksi ja pysähdy. Aina on jotain kehitettävää ja uudistettavaa.

TAMPEREEN SUOMALAISILLE KLUBILLE uudistuminen on ainoa vaihtoehto elossa pysymisen kannalta. Niin Klubin toimintaa kuin tilojammekin on uudistettava jatkuvasti, jotta säilytämme jäsentemme ja asiakkaittemme kiinnostuksen. Tilojen ulkoasut ja tarinat on luotava näkyviksi ja toimiviksi. Klubin on tuotettava elämyksiä yhä laajemmalle joukolle ihmisiä. Sama koskee myös suomalaista kulttuuria. Meidän on pystyttävä uudistumaan ja olemaan mukana kehityksessä. Suomessa asuvat muunmaalaiset eivät ole meille uhka, vaan välttämätön resurssi omalle kehittymiselle. Samalla kun kansainvälistymme, meidän on pidettävä huolta omasta kielestämme ja kulttuuristamme. Vain vahvalla omalla kulttuurilla voimme pärjätä kansainvälistyvässä maailmassa. Tässä mielessä on ensiarvoisen tärkeää, että niin teemme kuin muukin opetuskiellemme on jatkossakin suomi.

LIEHUKOON KAUNIS sinivalkoinen lippumme tulevaisuudessakin, sen satavuotisjuhlaa vietämme 28.5.2018

SISÄLTÖ 1/2018

02 PASI-HEIKKI RANNISTO:
KOHTI YHTENÄISYYTTÄ

03 ARTO MURTOVAARA:
ISOISÄÄ TAPAAMASSA

04 KAUPPAKAMARIN METSÄLÄ
TTS 125 VUOTTA

05 HUKKANEN MUSEOSSA
KANGASALLA

06 HENKILÖKUVA:
KENRAALIMAJURI KALERVO SIPI

10 TUNTEMATON SOTASANKARI
KARL LENNART OESCH

14 SUOMALAISIA SANKAREITA
DIGINATIIVEILLE

16 TAMPEREEN YLI 100-VUOTIAAT
PARTIOLIPPUKUNNAT

18 SUOMI 100-TILAISUUS
KALEVANKANKAALLA

20 KOLUMNI:
MIKKO TURUNEN

22 TSK:N JUHLALOUNAS
SUOMI 100 VUOTTA

25 KLUBIN TAPAHTUMIA

**ARTO
MURTOVAARA**

Varaesimies

Isoisien perintö

ÄIDINISÄÄNI YRJÖÄ en tavannut koskaan. Hän haavoittui Kuhmossa 3. maaliskuuta ja kuoli sotasairaalassa 5. maaliskuuta 1940. Talvisota päättyi runsasta viikkoa myöhemmin 13. maaliskuuta. Hän olisi täyttänyt toukokuun lopussa 42 vuotta.

Hänen isänsä Ollin sen sijaan tapasin. Jäämeren ja Alaskan kalastajaveteraani eli yli 90-vuotiaaksi ja ehti keinuttamaan minua polvillaan äitini vanhassa kotitalossa.

ISÄNISÄÄNI JANNEN tapasin lukuisia kertoja ja kaksi viimeistä jäivät voimakkaasti mieleeni. Hän matkusti 26-vuotiaana nuoremman veljensä likan kanssa Amerikkaan 1910. Janne kuitenkin palasi kotiin parin vuoden jälkeen. Minulla on hänestä valokuva, missä hän poseeraa vetopasuuna sylissään amerikkalaisessa studiossa.

Olin kymmenen ja veljeni seitsemän, kun isäni vei meidät aamupäivällä kotitaloonsa tapaamaan "Seppälän ukkoa"; vanhus makasi laverilla keskellä pirttiä, eikä enää tunnistanut meitä. Iltapäivällä tuotiin viesti ja kiiruhdimme takaisin. Kylän naiset olivat jo pesemässä hänen laihaa ruumistaan. Kuva porautui mieleeni.

Kirkko oli täynnä hänen hautajaisissaan, sillä hänen kunnallisuransa oli kestänyt 50 vuotta.

FILOSOFIAN TOHTORI KLAUS OESCH pirui, että nykyinen lastensuojelu olisi takuulla puuttunut siihen, kun hän vietti kesänsä Lohjalla "Suomen suurimman sotarikollisen" ja hänen vaimonsa - siis isovanhempiansa - hoivissa. Hänelle ja monelle muullekin tämä Mannerheim-ristin ritari on tietenkin sotasankari.

Kenraalimajuri evp Kalervo Sipi kertoo kuinka hänen arvomaailmaansa vaikutti voimakkaasti hänen isoisänsä, Taata, joka osallistui Tampereen valtauksen.

Isoisämme aurasivat meille polkua ja jättivät perinnöksi itsenäisen Suomen. Kolmin-kertainen eläkön-huuto!!!

Minna Metsälä.

Haasto

Keskinäinen Vakuutusyhtiö Turvan toimitusjohtaja Minna Metsälä sanoo aloittaneensa Tampereen Kauppakamarin puheenjohtajana erittäin iloisin mielin.

”On hienoa päästä entistäkin syvemmin mukaan edistämään Tampereen ja Pirkanmaan talousalueen elinkeinoelämän onnistumisen mahdollisuuksia.”

Mikä Tampereen Kauppakamarin rooli mielestänne on alueen elinkeinoelämää ajatellen?

”Kauppakamari ajaa monipuolisesti ja laaja-alaisesti asioita, jotka koituvat yritysten eduksi. Liikenteeseen, koulutukseen ja sitä myöten työvoiman saatavuuteen sekä kansainvälistymiseen liittyvät kysymykset ovat monelle toimialalle ja monen kokoisille yrityksille tärkeitä. Menestyvä elinkeinoelämä luo työpaikkoja ja työpaikat luovat hyvinvointia.”

Mikä on suurin haaste alueen elinkeino- ja yritystoiminnan edunvalvonnassa?

”Tällä hetkellä kasvun kannalta osaavan työvoiman saatavuus ja pidemmällä aikavälillä saavutettavuuteen liittyvät kysymykset: sujuva ihmisten ja tuotteiden liikkuminen.”

Miltä Pirkanmaan tulevaisuus näyttää?

”Meillä on erinomaiset mahdollisuudet olla kansallisesti aivan kärkimaakunta ja olemme myös kansainvälisesti houkutteleva. Täällä on pitkäjänteisesti tehty hyvää työtä ja jotenkin tuntuu, että yhteinen sävel monessa kysymyksessä on löytynyt aikaisempaa paremmin. Katson tulevaisuuteen oikein aurinkoisin mielin.” (TSK)

Teksti **Arto Murtovaara**

Kuvat **Lauri Niittymäki, Hugo Wihersaari**

TAMPEREEN TEKNILLINEN SEURA NÄYTTÄVÄSTI 125 VUODEN IKÄÄN

Seuran hallitus juhlatunnelmissa: Juha Koski (vas.), Johana Kuncova-Kallio, Teemu Karppila, sihteeri Sanna Nokelainen, puheenjohtaja Pekka Markkula ja varapuheenjohtaja Virpi Ekholm.

Tampereen Suomalaisen Klubin rakas naapuri, Tampereen Teknillinen Seura (TTS) ry, juhli helmikuun alussa 125 vuoden taivaltaan. ”Seuran” kotiluolassa Grand Hotel Tammerissa pidetty näyttävä juhlavastaanotto huipentui 125-vuotishistoriateoksen ”Tekniikkaa hyvässä Seurassa” julkistamiseen.

Varsinaisen pääjuhlan, 125. vuosijuhlan, Seura vietti erikseen laajan juhlavierasjoukon läsnä ollessa.

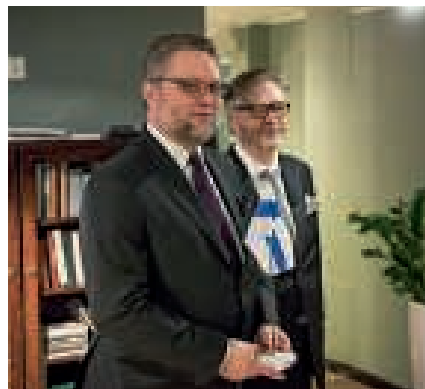
Muhkeassa, yli 500-sivuisessa historiateoksessa tuodaan ensimmäisen kerran esille historiantutkijoiden näkemys ”Seuran” kehittymisestä, yhteiskunnallisesta vaikutuksesta sekä merkityksestä jäsenistölleen.

Pitkän historiansa aikana Tampereen Teknillinen Seura on katsonut aina eteenpäin kohti tulevaa. Alkutaipaleellaan yhdistystoimi monissa keskeisissä kunnallisteknisissä kysymyksissä Tampereen kaupungin neuvonantajana. Seuran jäsenet esimerkiksi ehdottivat raitiotien rakentamista Tampereelle jo yli sata vuotta sitten. Myöhemmin TTS on vaikuttanut televisiotoiminnan syntymiseen Tampereella. Seuran vaikutus Tampereen kaupunkikuvaan on lähtemätön, sillä sen rakennuttama ja 1960-luvulle asti ylläpitämä Tammer-hotelli on edelleen keskustan tärkeimpiä maamerkkejä.

Yksi keskeisimmistä yhdistyksen ajamista asioista on kautta sen historian ollut tekniikan koulutuksen edistäminen. Aluksi TTS toimi itse merkittävänä ammatillisen tiedon välit-

täjänä. Sittemmin se on ollut merkittävässä asemassa teknillisen yliopistokoulutuksen saamisessa Tampereelle. Myöhemmin TTS on toiminut muun muassa yhtenä TTY-Säätiön perustajana. Korkeimman tason tekniikan opetus ja tutkimus ovat olleet keskeisiä tekijöitä Tampereen selviytymisessä ja menestyksessä teollisuuden rakennemuutoksissa. Tekniikan koulutuksen ja tutkimuksen asema ja rahoitus ovat edelleen ajankohtaisia asioita, joihin Seura pyrkii omalla toiminnallaan jatkossakin vaikuttamaan.

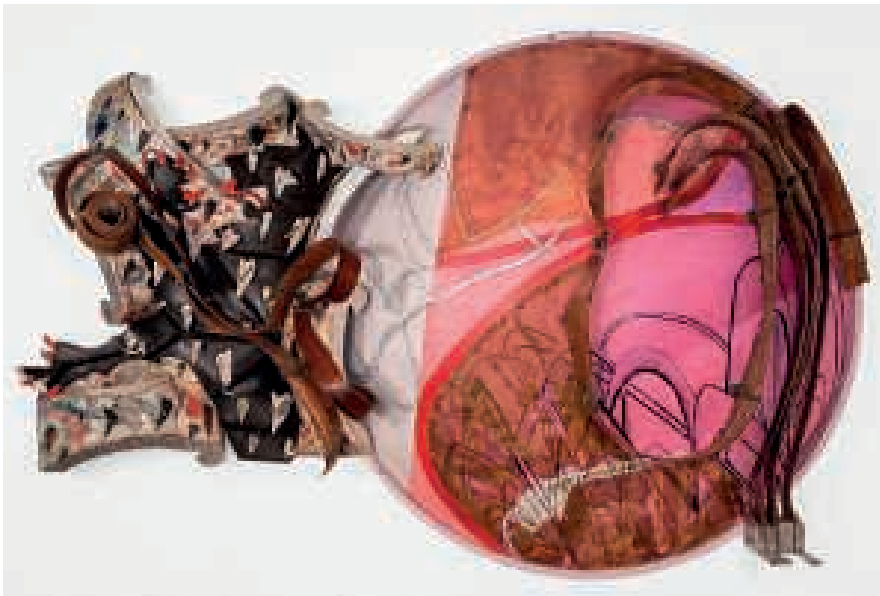
Historiateoksen pääkirjoittaja on filosofian tohtori Petri Paju, joka on erikoistunut tekniikan historian tutkimukseen. Keskeinen henkilö hänen väitöskirjassaan oli akateemikko Erkki Laurila, joka muun ohella toimi Tampereen Teknillisessä Seurassa työskennellessään Valtion lentokonehankintayhtiön Petri Paju on myös toiminut Tekniikan Historian Seuran puheenjohtajana. Seuran historian tutkimushankkeen on toteuttanut tilaushistorioihin erikoistunut Chronicon Oy.

Tampereen Suomalaisen Klubin tervehdyksen toivat puheenjohtaja Pasi-Heikki Rannisto ja varaesimies Arto Murtovaara

ASKELMERKIT LUONTOPOLULLE

Matkaopas Reijo Hukkasen nivelikkääseen huumoriin

Luontopolku, sekatekniikka

Nyt kannattaa tehdä varta vasten retki Kangasalan Kimmo Pyykkö-taidemuseoon, jossa on toukokuun lopulle saakka tarjolla maukas tutustumismatka oululaisen kuvanveistäjän Reijo Hukkasen (s. 1946) ajatusmaailmaan Luontopolku-näyttelyssä.

Tammikuun lopussa avatussa näyttelyssä on lähes kaksikymmentä tuoretta, viime vuonna valmistunutta veistosta ja esinekoostetta. Kokonaisuutta täydentävät osuvasti vanhemmat teoslainat Oulun ja Rovaniemen taidemuseoista sekä kansallisgalleria Kiasman kokoelmista.

”Reijo Hukkanen on jälleen asettanut esille uudenlaisia veistosten asentaja ja askelmerkkejä. Hyvän johdannon tekijän töihin on jo jonkin aikaa tarjonnut suuri julkinen veistos Laulu puut (2012) Helsingin Musiikkitalon itäpuolella”, virittelee näyttelyn avannut professori Altti Kuusamo.

TAITEILIJAN VEISTOKSISSA on hänen mukaansa esiintynyt yhä tiuhemmin pieneneviä maallattuja yksityiskohtia ja visuaalisia syövereitä, jotka saavat eri materiaaleista punotut teokset hengittämään tiheimmin.

”Hukkasen teokset ovat täynnä nivelikästä ja notkahtelevaa huumoria, jossa tarkka katsoja saattaa myös nähdä vakavia ajankohtaisia kommentteja. Tekijä paljastaa maailman jat-

keet teostensa jatkeina”, Kuusamo kuvailee. ”Materiaalivastakohdat muodostavat epäpyhän liiton, jossa vastakkaisuudet imartelevat toisiaan. Raskaatkin veistokset saattavat kipittää ja ottaa harha-askelia.”

Kuusamo korostaa, että Hukkasen teoksissa ”juhlit groteskin logiikka: hento kantaa raskasta, kaunis irvistää rumalle, rosoista on siellä missä piti olla sileää, jähmeä hajaantuu eloisiksi kuvioiksi ja mikromaailma aukeaa

Reijo Hukkanen aloitti uransa 1970-luvulla taidemaalarina. Väkevänä ja rosoisena ekspressionistina tunnettu taiteilija kuljetti kankaalle kujelun ja huumorin, sanaleikit ja inhimillisyyden. Maalaamisen luontevana jatkumona kaksilotteinen ilmaisutapa kasvoi 1980-luvulla veistoksiksi ja esinekoosteiksi. Hän opiskeli Taideteollisessa oppilaitoksessa 1967-1971. Hänen maalauksiaan on lukuisissa julkisissa kokoelmissa. Hänen tunnetuimpia julkisia veistoksiaan on Laulu puut (2012) Musiikkitalon edustalla Helsingissä. Hukkanen on Suomen kuvanveistäjäliiton kunniajäsen. Pro Finlandia-mitalilla hänet palkittiin 2012. Luontopolku-näyttely on avoinna 27.5. asti.

kuin kuilu keskellä suurta muutosta.” Veistokset ovat kertomuksia ”ylösalaisesta maailmasta, käännetystä todellisuudesta.”

Professori Altti Kuusamo kiinnittää huomiota Hukkasen kujeileviltä vaikuttaviin teosnimiin; kysymyksessä on kuitenkin vakava assosiaatioketju, jonka laukaisijana on tekijän tavoittama eriparinen ja herkkä materiaalipoljento: yksi yksityiskohta laajenee nimeksi samalla kun se sitoo ympärillä olevat elementit kiinni veistokset teemaan.

”**HUKKANEN PARSII** nimet kiinni teokseen. Eväretki, Kuumasiipi, Keskipäivän aave ja Hokkarikukkia ovat tarkkoja ja velvoittavia assosiaatioita kohti eriparisuuden uusia voittoja! Luontopolku kiemurtelee siihen kiinnitettyjen vöiden rytmissä. Labyrinttiä ei voi välttää.”

Hukkanen haastaa Kuusamon mukaan katsomaan tarkemmin, assosioimaan perässä ja löytämään, ei taideteoksen itsestään selvät ideat suhteet, vaan sen jännitteiset katkoskohdat ja yskähtelevän orgaanisuuden.

”Hukkasen teosten idea on juuri siinä, että kaikki ei alun perinkään ole ollut ”kohdallaan”. Kuten olen aiemmin todennut, Reijo Hukkanen on ylijäämän alkemisti ja jatkeen mestari.”

Kuvat ja teksti Arto Murtovaara

KENRAALI

”Päivääkään en vaihtaisi pois. Minulla on ollut niin hemmetin rikas elämä sotilaana, olen äärestä laitaan kokenut ihan mitä tahansa”, kenraalimajuri evp Kalervo Sipi sanoo painavasti.

KALERVO SIPI

Kenraalimajuri evp

Syntynyt: 24.6.1946 Kauvatsa

Koulutus: Ylioppilas Kokemäen yhteiskoulu 1965, Kadettikoulu 1969 ja Sotakorkeakoulu 1979. Luutnantti 1969, kapteeni 1977, eversti 1994, prikaatikenraali 1999, kenraalimajuri 2001.

Työhistoriaa: Puolustusvoimien materiaalilaitoksen päällikkö 2000. Pääesikunnan maavoimapäällikkö 2002, eläkkeelle puolustusvoimien huoltopäällikkönä 2006.

Nykyiset tehtävät: Tampereen Suomalaisen Klubin varapuheenjohtaja, Vapaussodan perinneliiton puheenjohtaja, Pajarin Poikien puheenjohtaja.

Lähde: Wikipedia

Tuleva sotilas syntyi Vammalan aluesairaalassa, mutta koti oli Kauvatsan Ahvenuksen kylällä Lomppi -nimisellä tilalla, nykyisin Kokemäkeen kuuluvassa pitäjässä.

”Mä olen tosiaan ihan maalaispoika. Olen siihen saakka kun lähdin armeijaan ollut maalla ja tehnyt maatöitä kesät talvet. Ei ole ollut kesälomia. Osaan nämä hommat ja tiedän mitä työnteko on”, nykyisin eläkepäiviä viettävä kenraali kertoo.

”Kuusivuotiaasta asti olen isän kanssa tehnyt maataloustyöt, äärestä laitaan. Siitä lähtien rupesin ajamaan traktoria ja tekemään oman osuuteni siitä tilanhoidosta. Siitä olen kiitollinen, että olen saanut tuollaisen taustan ja pohjat.”

Kalervo Sipin isä oli innokas reservinupseeri ja oli jopa piirin toiminnanjohtaja jossain vaiheessa elämäänsä. Sieltä sitten jollain lailla tarttui vaatteisiin se sotilasura, kun isä oli sen paikkakunnan neuvonantaja, joka kertoi asevelvollisuusihmisille näitä taustoja.

”Sotilaana olen meidän suvun ensimmäinen.”

KALERVO SIPI SANOO, että kaikki se, mitä hän kotona näki - isä kun oli vielä innokas reserviläisurheilija - generoi varmaan sen, että hän on kutsumusammattissaan. ”Kyllä minä

lähdin oppikouluun ja lukioon sen takia että minä tiesin kadettikoulun pääsyaatimuksena olevan ylioppilastodistuksen.”

”Minusta piti tulla hävittäjälentäjä, se kaatui psykofysiologiseen testiin elikkä silloin ne totesivat minulla piilevän karsastuksen. Se ilmeisesti johtui nuoren pojan jännityksestä, koska olen sen saman testin kyllä myöhemmin läpäissyt ihan sujuvasti, kun myöhemmässä vaiheessa uraa piti selvittää se, että pääsi hävittäjän kyytiin.”

”Isän tuttavapiirissä oli ilmatorjuntaupseereita ja he suosittelivat, että ilmatorjunta voisi olla se aselaji ja minä lähdin sitten Turkuun varusmiespalvelukseen ja olin ilmatorjunta-ase-lajissa alokkaasta komentajaksi saakka taikka ilmatorjunnan tarkastaja on se nimike, elikkä ylimpään virkaan, mitä ilmatorjunnassa on.”

Sipin ura oli siitä harvinainen, että hän kävi läpi kaikki portaat samassa aselajissa. Yleensä sotakorkeakoulussa lähdetään muualle.

”**MINULLA TULI** sotakorkeakoulun jälkeen ne aselajin ohjushankinnat kuvaan mukaan ja sotakorkeakoulun penkiltä lähdettiin jo ennen kuin se päättyi ottamaan vastaan Suomen ensimmäistä, Helsingin suojaksi hankittua ilmatorjuntajärjestelmää.”

”Ilmatorjuntaohjus 79 Petsora SA3 Nato-nimikkeissä oli se ensimmäinen ja siihen opiskelu alkoi jo ennen kuin sotakorkeakoulu

Kalervo Sipi on satakuntaistaustainen
maalaispoika, joka teki yli 40 vuoden
upseerin uran.

Se oli vapaussota

”Minulle se on vapaussota. Valtiovalta on määrännyt, että se on sisällissota ja sen kanssa on elettävä. Se alkoi vapaussotana, kääntyi sisällissodaksi ja lopputulos on se, että ainoa oikea nimitys sille on vapaussota, koska me säilytimme vapauden”, sanoo kenraalimajuri evp Kalervo Sipi.

Hänen kommenttinsa tuntuu luonnolliselta Vapaussodan Perinneyhdistyksen puheenjohtajalle. Mutta se, että asia on hänelle henkilökohtaisesti tärkeä, on satumien summa.

”Olen kotikasvatuksessa saanut sen asenteen. Minun taatani eli isoisäni oli mukana Tampereen taisteluissa, Tampereen valtauksessa ja hänen veljensä oli Satakunnan rintamalla. Aaro ja Yrjö olivat molemmat (mukana), Sipi korostaa. ”Ei minulle ole niitä kerrottu, mutta olen kaivanut ne esille ja kyllä se siellä taatan elämässä näkyi.”

”Isäni on 1920 syntynyt, ei ollut mukana, mutta sitä kautta on itsellensä saanut ajatuksen. Oli sotilaspoika ja 17-vuotiaana suojeluskuntalainen eli heti kun se salpettiin. Kyllä se sieltä tällaisena hiljaisena asiana on kypsynyt.”

Kun Kalervo Sipi jäi reserviin, häntä kysyttiin perinneyhdistykseen. Yhden vuoden hän harjoitteli varapuheenjohtajana ja otti sitten 2008 puheenjohtajuuden ”ilolla vastaan.”

”Se on tullut entistä tärkeämmäksi ja syväliemmäksi.”

”YLEISELLÄ TASOLLA 1918 oli Suomen itsenäisyyden kannalta ratkaiseva vuosi. 1917 Suomi julistautui itsenäiseksi, mutta ei ollut itsenäinen ennen kuin 1918 tapahtumat oli käyty läpi.”

”Ilman niitä tapahtumia meidän kohtalomme olisi ollut Baltian maiden kaltainen, sosialistinen neuvostotasavalta-kohtalo ja me olemme nähneet, mitä siellä on. Mutta suomalaiset halusivat jotain muuta, ryhtyivät konkreettiseen vastarintaan ja sen seurauksena meillä on tämä hyvä, itsenäinen maa.”

Kalervo Sipi on aikalailta surullisin mielin 1918 tiimoilta käydystä keskustelusta ja julkisuudesta. Hän korostaa, ettei hänen luonteeseensa kuulu provosoitua näistä kirjoitteluista ja median esityksistä, vaan hän yrittää tosiasiapohjalta kertoa mitä mieltä hän on asioista. Kotona pystyy rähjäämään puolisolle ja sanomaan ”voi helvetti”, mutta muuten ei pysty.

”En halua provosoitua. Vähän samalla linjalla tasavallan presidentin kanssa, että pitäisi pystyä ymmärtämään toisia osapuolia. Mielenpuita on niin paljon, pitää myös ymmärtää.”

Vapaussodan 100-vuotisjuhllisuuksia vietetään Helsingissä 16.5. 2018. Pääjuhla on Finlandia-talossa. Tapahtuma televisoidaan.

Kalervo Sipi virkapuvussaan Kalevankankaalla Suomen täyttässä 100 vuotta.

”JOSKUS SILLOIN 1960-LUVULLA TEHTIIN SELLAISIA UPSEERIEN URAENNUSTEITA JA SE ENNUSTI MINULLE, ETTÄ KORKEIN SOTILASARVONI ON MAJURI. JOS OIKEIN HYVÄ TUURI ON, PÄASEN EVERSTILUUTNANTIKSI.”

päättyi. Minä olen saanut sotakorkeakoulun päättötodistuksen Odessassa, Odessan ylemmässä yhdistetyssä insinöörien ja upseerien koulutuslaitoksessa, suuren joukon läsnä ollessa saatiin todistukset.”

Kun Petsora - projekti alkoi olla valmis Suomelle alettiin etsiä keskitorjunnan ilmatorjuntajärjestelmää. Kalervo Sipi käskettiin pääesikuntaan ohjustoimistoon töihin ainoana tehtävänä etsiä maailmalta järjestelmä, rakentaa se ja ottaa se käyttöön täällä Suomessa.

”Se oli tämä Grotale NG 90 Ilmatorjunta-ohjus 91,” Sipi selittää. ”Hankinnan lopputulos oli se, että se on ranskalainen, ranskalainen järjestelmä, ohjus on amerikkalainen. Sitä varten olin vuosikausia ranskalaisten kanssa tekemisissä. Ja koulutuskin siihen annettiin Pariisissa taikka Versaillesissa on niiden koulutuskeskus. Oli kahden kuukauden koulutusputki.”

”Oli mielenkiintoinen vaihe tehdä ranskalaisten kanssa töitä venäläisten jälkeen. Venäläisten kanssa tein töitä kaiken kaikkiaan kahdeksan vuotta.”

Siihen aikaan kun hän teki tarkastajan tehtäviä, hankittiin olalta ammuttavia ohjusjärjestelmiä ja sitten tietysti myös seuraava sukupolvi Helsingin suojaksi, se oli myös venäläinen. Keskitorjuntaa, noin 10 kilometrin ulottuvuuden omaavaa järjestelmää etsittiin maailmalta, tuotteita käytiin testaamassa ympäri maailmaa.

SOTILASURA ON Kalervo Sipin mukaan antanut hänelle sen mitä hän lähti hakemaan - ja

paljon enemmänkin, koska hän ei osannut kuvitella sellaista uraa, se on sattuman kaupaa. ”Sun pitää olla oikean ikäinen, oikean koulutuksen saanut ja oikeaan aikaan paikalla. Sitten se loksahaa ja jossakin vaiheessa se alkoi mennä huimaa vauhtia.”

Ohjushankintojen jälkeen jossakin vaiheessa Sipille tuli haaste, koska hänellä on vahva tausta materiaalihankinnasta, edessä oli silloisen materiaalilaitoksen johtajan vaihto. Häntä kysyttiin siihen, eikä siitä voinut kieltäytyä, koska se oli hänestä täysin yllättävä ja odottamatonta, että yhtäkkiä hän kipusi kenraalikuuntaan.

”Oli mielenkiintoiset kolme vuotta täällä Tampereella ja se oli sitten syy, että me Seijan kanssa muutettiin tänne Tampereelle. Sillä tiellä ollaan”, Sipi kertoo. ”Käytiin kehityskeskustelu jossakin vaiheessa, että missä me halutaan isona olla ja lopputulos oli, että Tampere on hyvä paikka. Se on parhaita päätöksiä mitä on tehty.”

Sipit asuivat Finlaysonin alueella 2,5 vuotta ja ostivat sitten asunnon kerrostalon 9. kerroksesta Hervannasta. Sipi sanoo saaneensa lumenluonti-, ruohonleikkuu- ja lehdenhakukiintiönsä täyteen rivitalossa Tuusulassa.

”Samalla viikolla kun oli tehty päätös asunnon ostosta, minulle tuli komennus pääesikuntaan Helsinkiin taikka tieto, että lähdän puolen vuoden päästä sinne. Minä olin maavoimapäällikkönä ja sitten viimeinen tehtävä minulla oli puolustusvoimien huoltopäällikkö.”

Haluaisitko oppia huoltamaan ja korjaamaan itse pyöräsi? Pyörähuolto Tre Cycle järjestää korjaus- ja huoltokursseja:

- * Renkaiden vaihto. Työpajan hinta: 39 e + renkaat.
- * Vaihteiden huolto ja korjaus. Työpajan hinta: 59 e + osat.
- * Käsijarrujen huolto ja korjaus (sis. jarrupalojen vaihto), ei levyjarrut. Työpajan hinta: 49 e + osat.

Työpajat pidetään englanniksi ja suomeksi.
Ehdota sinulle sopivaa päivää ja aikaa!

 Pyörähuolto Tre Cycle

Avoinna ti-la klo 11:00 – 17:00

Satamakatu 10, Tampere
puh: 045 6498087
pyorahuolto.trecycle@gmail.com

paluu

Osuuskunta Paluu

OVV ASUNTOPALVELUT

VALTAKUNNALLINEN VÄLITÄJÄ

Asunto vuokrattavana?

Meillä Asuntosijoittaminen
on helppoa ja turvallista!

OVV Kokonaispalvelulla mm. valvomme ja takaamme
vuokran. Hinta vain 5 % vuokrasta / kk, sis. alv 24 %.

Vuokrauksen ammattilainen hoitaa puolestasi
tarvittaessa kaiken!

Palvelutakuu koko vuokrasuhteen ajan.

Välitys-
palkkiomme
1,24 x kk vuokra,
sisältää vuokra-
takauksen vuodeksi.

Ilman vuokratakausta
palkkio 1 kk vuokra.

Hinta sis. alv 24 %.
Palveluistamme tarkemmin
www.ovv.com

Marita Polvi-Lohikoski
Yrittäjä/toimitusjohtaja
LVV, LKV, KIAT
0400 463 795

OVV yhdistää

OVV Asuntopalvelut | Hallituskatu 15, 33200 Tampere (03) 22 33 188
tampere@ovv.com | Avoinna ma-pe klo 10-16

Filosofian tohtori Klaus Oeschin, 72, isoisä Karl Lennart Oesch oli se marsalkka Mannerheimin ässäkortti, joka pysäytti venäläisten suurhyökkäyksen Karjalan Kannaksella kesällä 1944.

Sotasankarista on Suomessa muistona vaatimaton sukuhauta Hietaniemessä. Vanhan sveitsiläissuvun syntyseudulla sen sijaan on komea muistomerkki ja sikäläiset arvostavat kolmessa sodassa kunnostautuneen kenraalinsa korkealle.

SUOMALAINEN SOTASANKARI ON SVEITSILÄISTEN KENRAALI

Klaus Oeschia on syystä tituleerattu tietoyhteiskunta-asiantuntijaksi. Wikipedia määrittelee hänet tietokirjailijaksi, tietotekniikan tutkijaksi ja konsultiksi, joka tuli tunnetuksi 1990-luvun alussa yhtenä World Wide Webin esiasteen hypermedian ensimmäisistä puolesta-puhujista. Hän on juuri jättänyt tuoreimman kirjansa käsikirjoituksen kustantajalleen.

Klaus Oesch veti 2000-luvun alussa Tekesin vuorovaikutteisen tietotekniikan Fenix-tekniologiaohjelmaa, jonka painopistealueina olivat muun muassa semanttisen webin kehitys, digitaalisen median ja tietoverkkojen palvelut sekä yhteisölliset peli- ja edutainment-tekniikkaan perustuvat järjestelmät. Hän veti aikanaan Tampereella omaa yritystään Sansibar Oy ja työskenteli legendaarisessa Apple-yhtiössä.

”Heitä oli kahdeksan sisarusta, viisi poikaa ja kolme tytärtä. Syntyivät Suomessa kaikki, Karjalassa, Laatokan rannalla Pyhäjärvellä ja asuivat myöhemmin Tohmajärvellä, missä heidän isänsä pyöritti meijeriä”, Klaus Oesch kertoo. ”Hänen vaimonsa Anna Stegman (s. 1860) oli tullut vajaan vuotta myöhemmin, junamatka Sveitsistä Pietarin asemalle kesti silloin neljä päivää. He olivat maahanmuuttajia, jotka eivät osanneet suomea. Hirveän yritteliäitä. Tunnuslause oli bete und arbaite, rukoile ja tee työtä. He hoitivat lapsensa ja käyttivät heidät koulussa. Isoisä kävi Viipurin lyseon ja sitten Sortavalan lyseon, kun vanhemmat olivat muuttaneet Sortavalaan.”

”Isoisä oli nuorin (s. 1892) näistä viidestä veljeksestä. Hänellä oli isovelji, kauppaneuvos Werner (s. 1886) Oesch, joka asui täällä Tampereella. Hän omisti myöhemmin Suomen Maanviljelijäin Kaupan. Hämeeseen tulleen isoveljen sukuhaara on Kangasalla;

”LENNART OESCHIN POJANPOIKA ON TODENNUT, ETTÄ ISOISÄN SYNNYINMAISEMA ON KARJALAINEN, MUTTA SIELUN PERUSMAISEMA LÖYTYY BERNIN YLÄMAAN ALPEILTA.” VESA MÄÄTÄN KIRJASTA

Nyt hän istuu Tampereen Suomalaisen Klubin kabinetissa kertomassa isoisästään, isoisästä tehdystä kirjasta, jonka pokkaripainos on edessämme pöydällä sekä Suomalaisia sankareita -tietokannasta.

”Kun ollaan suomalaisella klubilla, täytyy sanoa, että KL Oesch kuului Suomalaiseen Klubiin, minäkin kuulun”, Oesch aloittaa. ”Oli siellä sodan jälkeen, vankilassa olon jälkeen. Suomalainen Klubi oli Katajanokan Kasinon ohella se paikka, missä nämä vanhat sotaratsut (evp kenraalit) tapasivat toisiaan viikolla ja sunnuntai-iltapäivisin lounaalla.”

TARINA ALKAA Sveitsistä, Bernin ylämaan Alpeilta, Schwarzeneggin vuorikylästä. Parikymppinen Christian Oesch (s. 1860) muutti Suomeen Karjalan Kannakselle parempien ansioiden toivossa; hän oli nimenomaan juustontekijä, joka tuli Suomeen rakentamaan juustomeijereitä venäläisten hoveihin. Kotikulmillaan hänet tunnettiin myöhemmin Juusto-Össinä.

hän pyöritti Kangasalan meijereitä Iittalassa ja Luopioisissa.”

”Sveitsiläisen tradition mukaan vanhemmat pojat perivät maat ja fyysisen omaisuuden, Lennart Oeschille ei nuorimpana jäänyt mitään. Hän meni Helsingin yliopistoon opiskelemaan kasvitiedettä. Hän oli lähes valmis kasvitieteen maisteri, kun erehtyi hurmahenkisten ylioppilaiden kokoukseen Bottalla. Kaikki siellä päättivät, että lähdetään jääkäreiksi Saksaan.”

LENNART OESCH oli Saksassa tarpeellinen kaveri tulkkina osatessaan schwyzerdütschia, Sveitsin saksaa. Jääkärikapteeni Oesch sai tehtäväkseen perustaa ja kouluttaa maaliskuussa 1918 VIII Jääkäripataljoonan eli Karjalan jääkärit Sortavalassa.

Pataljoona joutui Raudun ja Raasulin taisteluihin Viipurin kupeeseen. Siitä alkoi sotilasura. ”Kaikkein vanhin isovelji, Arthur, kaatui. Ammut-

KL Oeschin oma kirja ilmestyi 1956.

Prikaatikenraali Harri Ohra-aho, kenraalimajuri (evp) Sami Sihvo, kenraaliluutnantti Oeschin pojanpoika Klaus Oesch ja suurlähettiläs Alpo Rusi muistomerkkin luona. Kuva: Suomen Bernin suurlähetystö

Vesa Määttä kirja KL Oeschistä ilmestyi 2015.

tiin kuulla suoraan otsaan. Hän on haudattuna Tohmajärvellä”, Klaus Oesch kertoo. ”Sitten hänestä tuli vakituinen armeijan upseeri ja kun hän oli Sveitsin kansalainen, hän joutui vaihtamaan Suomen kansalaiseksi.”

”Hän oli sitten muutaman vuoden Viipurin rykmentin komentajana. Armeijalla ei ollut rahaa ja miehet olivat kurittomia. Ruokaa ei ollut. Ei ollut hauskaa olla rykmentin komentajana. Oli kaikki vittumaiset asiat päällä.”

”Karsintaskaban jälkeen hänet valittiin opiskelemaan sotakorkeakouluun Pariisiin, liittoutuneiden sotaoppiin. Hän oli kolme vuotta siellä. Faija (Karl Christian s. 1921) oli siellä mukana. Sitten oli sotilasura.”

Sodan jälkeen 1945 syksyllä hän joutui aselevon jälkeen hankalaan asemaan: hän joutui raportoimaan valvontakomissiolle Hotelli Tornissa - samoille venäläisille, joiden kanssa hän oli tapellut Tali-Ihantalassa - miksei Suomen armeija saa saksalaisia ulos maasta sovituksessa ajassa.

LOKAKUUNSA HÄN saa tiedon, että Valpo on tulossa pidättämään häntä. Hän itse oli sitä mieltä, että Siperiaanhan sitä joutuu, ellei saa kuulua kalloon. Hän yritti pakoonsa, vene haaksirikkoitui Rauman edustalla ja Oesch antautui.

”Loppujen lopuksi samaan aikaan minä synnyin Kättilöopistolla marraskuussa, hän pääsi vartijoiden kanssa katsomaan minua laitokselle, näin mutsi kertoi”, Klaus Oesch kertoo. ”Hän sai 12 vuoden kuritushuonetuomion. Oikeusministeri Kekkonen oli junailut koko tämän oikeudenkäynnin. Sitten se istui Riihimäellä ja Katajanokalla melkein kolme vuotta, kunnes Paasiviki armahti hänet.”

Tuomion antoi sotaylioikeus. Oesch valittiin korkeimpaan oikeuteen, joka muutti tuomion kolmeksi vuodeksi vankeutta. Hän pääsi ehdonalaan 1948.

”Sen jälkeen hän oli persona non grata eli häntä ei tunnettu virallisesti, hän ei saanut pitää puheita, hän ei saanut matkustaa ulkomaille, eikä hän saanut eläkettä mistään”, Klaus Oesch puuskahtaa. ”Ja siinä kesti vuoteen 1953.”

”Mutta hänen veljensä, tämä kauppaneuvos täällä ja pari tilanomistajaa rahoittivat häntä, etteivät he kuolleet nälkään. Sitten 1953 se alkoi ilmeisesti saamaan eläkettä armeijalta. Mutta hän jäi kenraaliluutnantiksi, ei saanut koskaan ylennystä.”

”Nykykielellä sanottuna sitä rupesi todella ottamaan kaaliin tämä Suomi. Ensimmäinen ulkomaanmatka, mille hän pääsi, oli Sveitsiin 1953 ja mä olin tuon kokosena mukana sillä reissulla”, Klaus Oesch kertoo käsi vähän pöydän yläpuolella.

”Meillähän on paljon sukulaisia Keski-Sveitsissä, Bernistä etelään, Schwarzeneggissä, 40 kilometriä Matterhorniin päin. Siellä on semmoinen iso kylä, jonka hautausmaa on täynnä näitä oeschejä, 500 vuotta, se on tämän suvun kotipaikka.”

VUONNA 1956 Oesch oli niin sisuuntuunut, kun Suomessa ei saanut puhua mitään, mitä aseveljet olivat rintamalla tehneet ja miten Suomi säilytti itsenäisyytensä, että kirjoitti kirjan Suomen kohtalon ratkaisu Karjalan Kannaksella vuonna 1944. Otavan kustantamasta kirjasta otettiin kolme painosta, sitten Kekkonen Klaus Oeschin mukaan kielsi sen.

Kenraali mietti aseveljiensä kanssa kabineteissa istuessaan, miten Suomessa saisi raportoitua kansalaisille mitä rintamamiehet oikeasti tekivät. He perustivat lehden Kansa taisteli, jota tehtiin 30 vuotta. Erkkö tai paremminkin Sanoma Osakeyhtiö rahoitti sitä ja kansa luki. Enimmillään lehden levikki oli 1960-luvun lopulla lähes 76 000 kappaletta.

”Siinä kävi sillä tavalla, kun hän ei Suomessa oikein julkisesti saanut puhua ja kirjakin oli kielletty, että hän meni Sveitsiin. Hän meni aina kesäisin viettämään sinne aikaa ja siellä hän sitten pääsi erilaisiin paikkoihin. Sveitsin ulkoministeriö ja puolustusministeriö suhtautuivat suopeasti.”

”Se on loppujen lopuksi syy, että hänen muistomerkkinsä on Sveitsin Swarzeneggissä - eikä Suomessa ole yhtään.”

Karl Lennart Oesch kuoli 85-vuotiaana maaliskuussa 1978. Hautajaisissa pojanpoikaa alkoi ensimmäisen kerran askarruttamaan, että mistä tässä on kyse. Armeijassa tai koulussa asiasta ei puhuttu mitään. Helsingissä Tempeliaukion kirkossa, kun perhe oli laskemassa kukkia hänen arkulleen, kirkko oli täynnä sotilaspukuisia miehiä ja Mannerheim-ristin ritareita, mutta ei yhtään valtion edustaa. Klaus Oeschin mukaan Kekkonen oli kieltänyt.

Klaus Oesch kävi serkkunsa kanssa katsomassa isoisäänsä sairaalassa samana ilta-päivänä, kun hän kuoli myöhään illalla. Hän tunsii pojat ja vannotti, ettei hänestä saa jäädä mitään jälkeä eikä mitään muistomerkkiä tähän maahan, kun hän kuolee: Tämä maa oli kohdellut häntä niin huonosti, että hän ei voinut sitä antaa anteeksi.

”Se on syy, miksi serkun ja veljen kanssa ei olla tehty oikeestaan asialle mitään. Hän kielsi sen. Hänen hautansa on Hietaniemen hautausmaalla, meidän sukuhautamme, ei mitään erityisiä muistomerkkejä. Jos vertaa esimerkiksi Paavo Talvelaan tai (Aaro) Pajariin, joka on tuossa Kalevankankaalla, niillähän on ihan hienot haudat, meidän isoisällä ei mitään.”

PARINKYMMENEN VUOTEEN asiasta tai hänestä ei puhuttu, eikä paljoa muisteltu, Klaus Oesch kertoo. Ainoisiin henkilökohtaisiin muistoihin kuuluu se, kun hän itse oli asevelvollisena Savon Prikaatissa Mikkelissä 1964-65.

KARL LENNART OESCH

Sotasankari

Syntynyt: 8.8.1892 Pyhäjärvi, **kuollut:** 28.3.1978 Helsinki

Kuka: Suomalainen jääkäri, kenraaliluutnantti, ministeri ja Mannerheim-ristin ritari.

Miksi: Karl Lennart Oesch on itsenäisen Suomen merkittävimpiä sotilaallisia johtajia. Hän oli pitkäaikainen yleisesikunnan päällikkö ja puolustusneuvoston jäsen, ja hän toimi niin talvi- kuin jatkosodassakin vastuunalaisilla paikoilla yleisesikunnan päällikkönä sekä suurten sotatoimiyhtymien komentajana. Sotien jälkeen hänen kohtalonaan oli joutua uuden suunnan leimaamaksi sotarikolliseksi.

Perhesuhteet: Puoliso Anna Aitanga Niskanen (vihittiin 1919), lapset Karl Christian (1921), Ann-Mari (1922).

Oho: Lennart ja hänen veljensä Uno Walter olivat ilmeisesti esikuvina Jalmarin Finnen Kiljusen herrasväen Lurulle ja Mökölle. Finne vieraili useina kesinä heidän kotonaan Tohmajärvellä.

Muuta: Kun hänen syntymästään oli kulunut 122 vuotta, paljastettiin 8. elokuuta 2014 Swarzeneggissä muistomerkki, johon on kiinnitetty Suomalais-sveitsiläisen upseeriyhdistyksen lahjoittama laatta.

Lähteet: Sotasampo, Wikipedia, Vesa Määttä

Sen komentajana oli Jouko Hynninen, Mannerheim-ristin ritari, Laguksen panssarijääkäri ja komentaja.

”Se (Lennart Oesch) tuli sinne aluupseerikouluun kättelemään meikäläistä yhtenä tammikuuisena sunnuntaipäivänä. Hynninen oli järjestänyt koko prikaatin hälytystilaan, kukaan ei saanut poistua. Piti paraatin siinä kentällä. Jumalauta, että mä sain kuulla siitä. Ne oli aseveljiä, Hynninen oli palvellut hänen joukoissaan Aunuksella ja Kannaksella kaikkein ikävimmässä paikassa Kuuterselässä.”

”Nämä mikkeliäiset äijät, kun me päästiin joskus iltalomalle siihen Mikkelin keskustaan sai kuulla että mun nimi on Oesch, nehän tuli tarjoon mulle jalluu ja kossuu et ota tosta et sulla oli saatanan kova isoisa. Enhän mä tajunut sitä vielä.”

Kirja ja muistomerkki Sveitsiin

Elämäkerran kirjoittanut historioitsija Vesa Määttä ja Klaus Oesch tapasivat yllättäen Tampereen Suomalaisella Klubilla. Herrojen käsissä kirjasta vuosi sitten tehty pökkari.

SILLOINEN SVEITSIN Suomen suurlähettiläs Josef Bucher ryhtyi innokkaasti selvittämään miksei Suomessa ole muistettu tällaista sveitsiläistä, joka kuitenkin oli ollut suurimman joukko-osaston tai armeijan komentajana, mitä tässä maassa on koskaan ollut.

Hän kiersi tapaamassa entiset puhemiehet Paavo Lipposen ja Ilkka Suomisen, puolustusvoimien komentajan sekä muita yrittäen selvittää, miksei tästä ole tehty mitään oikein kunnon juttua. Parin vuoden selvityksen jälkeen hän päätyi ehdottamaan K.L. Oeschin muistoyhdistys ry:n perustamista.

Se perustettiin 2005. Siihen kuuluu Klaus Oeschin mukaan 25 jäsentä, jotka ovat ”varmaan melkein kaikki suomalaisen klubin jäseniä”, suomalaisia suurlahjoittajia, teollisuuden edustajia, muuten vain rikkaita. He lahjoittivat riittävästi rahaa, että pystyttiin tuottamaan aineisto, josta filosofian tohtori, ammattihistorioitsija Vesa Määttä kirjoitti kirjan K.L. Oesch ylivomaa vastassa (Gummerus 2015).

Klaus Oesch oli muistoyhdistyksessä kutsuttuna, toimittamassa lähteitä. Hänen vanhempansa kuolivat seitsemisen vuotta sitten. Pesänselvityksen myötä materiaalia löytyi runsaasti kenraalin vanhasta asunnosta. ”Siellä oli komerot täynnä erilaista kamaa.”

”Toimitin kaikki kirjassa käytetyt lähteet kaksi vuotta sitten kansallisarkistoon. Tarvitaan kansallisarkiston pääjohtajan erityislupa ennen kuin pääsee sinne kansioihin.”

KIRJAN POKKARIPAINOS ilmestyi vuosi sitten. Myynti on ollut kohtuullista. Saksankielinen versio julkaistiin vuosi sitten Bernissä. Klaus Oeschin mukaan siellä ollaan tästä aiheesta paljon kiinnostuneempia kuin Suomessa.

Suomalais-sveitsiläisessä upseeriyhdistyksessä toimii monia nykyisiä evp kenraaleita ja siinä ovat mukana niin Sveitsin valtio kuin Suomen puolustusministeriökin. Sveitsin valtio ryhtyi muutama vuosi sitten puuhaamaan muistomerkkiä Oeschille Sveitsiin.

”Vuoden 2014 elokuussa paljastettiin sellainen iso alppikivi, -lohkare muistotilaisuudessa, jossa oli ehkä tuhat sveitsiläistä, pari Sveitsin armeijan soittokuntaa rivissä. Minä jouduin yhtenä suvun edustajana seisomaan kateederilla ja kiittämään kaikkea siitä, mitä he ovat tehneet tämän asian eteen.”

”Sveitsiläiset ovat kamalan ylpeitä, että saavat pitää tätä muistomerkkiä. Sitten kun soittokunnat olivat vetäneet Kolmekymmenvuotisen sodan marssit ja Jääkärien marssit, Sveitsin ilmavoimat vetäs siitä yli. Näin ei ole koskaan tapahtunut Suomessa.”

Suomessa on Jalkaväkimuseo, joka toimii Mikkelissä vanhalla kasarmilla. Kuusi vuotta sitten sinne pystytettiin kesänäyttely. Jalkaväkimuseo povasi siitä hittiä, joka vetää 40 000 ihmistä. Tuli 70 000 ja päätettiin järjestää toistamiseen. Se oli avoinna kaksi kesää ja väkeä kävi 140 000.

”Puolet niistä oli saksalaisia ja sveitsiläisiä.”

Suomenlinnaan uudelleen rakennettavaan sotamuseoon tulee toukokuussa erityinen Oesch-vitriini, joka toteutetaan mediateknologian keinoin.

Klaus Oesch esittelee reilun kahden minuutin mittaista mikroelokuvaa, joka kertoo tamperelaisesta lentäjä-ässä Hasse Windistä.

Suomalaisia sankareita diginatiiveille

Muistoyhdistys oli saanut projektinsa päätökseen: kirja oli markkinoilla ja muistomerkki pystyssä. Sveitsin matkan aikana ”vanhat parrat” ryhtyivät ehdottelemaan, että eikö me vielä voitaisi tehdä jotain, Klaus Oesch kertoo. Hän itse oli tyytyväinen, kun projekti oli päätöksessä.

Kerrotaanko näistä asioista mitään koulussa, kun pakollinen historianopetus on lopetettu? Yhdistykseen kuuluvan entisen puolustusvoimain komentajan, amiraali Juhani Kaskealan kanssa nousi esiin, kerrotaanko armeijassa, miksi on olemassa maanpuolustus ja mikä on itsenäinen Suomi?

Rintamamiehet, sodan oikeasti käyneet tietävät kyllä. Heidän tuntojaan kirjaa Reino Lehvälaihon kaltaiset sotakirjailijat. Sukupolvi, jolla on lapsia tai lastenlapsia, on lukenut Tuntemattomansa ja nähnyt tv-dokumentit, tv-ohjelmat. Heillä on käsitys sodasta

”Mutta entäs tämä diginatiiviporukka, joka on syntynyt 2000 ja myöhemmin? Onko sillä mitään kosketusta tähän aiheeseen?”, Oesch kysyy. ”Todettiin, ettei heillä ole oikein innostusta lukea tietokirjoja tai vastaavia. Hehän käyttävät aikansa hengaamalla Facebookissa, Instagramissa ja tekee juttuja, jotka ovat kauhean paljon kiinnostavampia kuin Suomen itsenäisyys tai sotahistoria.”

”Niinpä sitten todettiin, että mikä on se vehje, mitä nuoriso käyttää ja miten ne oikeasti sukeltavat tuonne historiaan? Sehän on kännykkä, älykännykkä. Mobiili ja nimenomaan se, että siinä on se joukkoistaminen, crowdsourcing eli että pääset itse yhdessä kavereiden kanssa luomaan jotain juttuja.”

LOPULTA KLAUS OESCH päätyi siihen, että asialle voisi varmaan tehdä jotain. Hän oli aikoinaan Tampereella tekemässä vuosikautia erilaisia prototyyppejä ja demonstraatioita, jotka johtivat siihen, että yliopistolle perustettiin hypermedialabra 1990-luvun alussa ja teknilliseen yliopistoon digitaalisen median instituutti vähän myöhemmin.

"TÄMÄ ON EDELLEENKIN PROTOTYYPPIVAIHEESSA, TÄTÄ EI OLE JULKAISTU, TÄMÄ KULKEE TUTKIMUSPROJEKTIN NIMELLÄ, EIKÄ TÄMÄ OLE KAUPALLINEN TUOTE."

Oikea vastaus oli interaktiivinen media ja sen eri jakelumuodot ja tähtäämässä prototyyppi uudesta isänmaallisesta, kasvattavasta materiaalista, jossa sisältö kerrotaan sellaisten henkilöiden toimesta, jotka ovat aikanaan olleet tekemässä historiaa.

"Ja silloin, kun puhutaan isänmaan historiasta, se ei ole pelkästään sata vuotta Suomi, vaan se on tuhat vuotta Suomi. Eli koko Suomen historia ja siihen liittyvät henkilötarinat ihmisistä, jotka olivat tavalla tai toisella mukana tekemässä tämän maan historiaa."

Hänen apunaan on työskennellyt hänen vanha partiokaverinsa Jorma Kaila, joka on ollut tietokoneiden parissa heti niiden tultua Suomeen. "Eläkeläisukkojen" speksailujen tuloksena on vähitellen syntynyt tuotanto, jolle on annettu nimeksi Suomalaisia sankareita. Nimi on lainattu Kustaa Viikunan ja Kyösti Nivalan 1930-luvun kirjasta, joka kertoi sankaritainoita 1500-1700-luvun Suomesta.

Käyttöliittymää kokeiltaessa sivussa on tehty henkilötainoita. Oeschiltä meni vuosi kolmen henkilötarinan rakentamiseen. Kutakin varten joutuu kahlamaan valtaisan lähdemateriaalin; tietokirjoja, romaaneja, tv-dokumentteja, Youtuben, Yleareenan tarjontaa.

MONIMUOTOISESTA MEDIASTA pitäisi jalostaa kahden minuutin elämäkertoja. Se kaksikin minuuttia voi olla liian pitkä maailmassa, jossa ihmisillä ei ole aikaa keskittyä. Oesch sanoo heidän kokeilevan parasta aikaa erilaisia prototyyppisiä, jotta pystyvät kertomaan oikeasti kiinnostavia tainoita. Tekni-
nen kuva on helpompi.

"Me emme käytä mitään Facebookia, eikä Googlea, koska näiden yhtiöiden softassa on se ongelma, että kaikki materiaali, mitä tallennat sinne, kaikki niiden oikeudet menevät samalla jenkkeihin."

"Silloin, kun puhutaan isänmaallisesta, kansallisesta tai henkilökohtaisesta materiaalista, sen pitää olla suomalaisella palvelimella, suomalaisten käsissä, niin ettei siihen pääse ulkopuolinen toimija. Meillä kaikki materiaali on omalla serverillä, joka on fyysisesti Lahdessa, loogisesti koko Suomessa ja maailmassa. Olemme itse koodanneet koko tämän dynaamisen tietokantajärjestelmän."

Automaatio, joka imee ja jalostaa tiedon, on dynaaminen, se laajenee ja sinne mahtuu vaikka koko Suomen kansa, Oesch tiivistää. He ovat kehittäneet myös koko mobiilin käyttöliittymätekniikan ja tavoitteena on mennä markkinan mukaan. Heillä on käytössään multimediaa, interaktiivista mediaa mobiilina; sitä täytyy olla käytettävissä koululuokissa ryhmätyön ja tutkivan oppimisen välineenä.

"Meillä on sellainen teknologiaratkaisu, joka me omistetaan itse kaikki ja me olemme KLOeschin muistoyhdistyksen kanssa sovittu, että yhdessä kehitämme tätä projektia sekä teknisesti että sisällöllisesti", Oesch summaa. "Haluamme testata materiaalia sillä tavalla, että se todella toimii nuorille. Kohderyhmänä ovat 7-17-vuotiaat, peruskoulua, lukioa, armeijaa tai yliopistoa käyvät nuoret."

Älykännykkä on henkilökohtaisessa käytössä ja sinulla on taskussa niin paljon prosessorivoimaa, että Nasallakaan ei ollut vuonna 1970, kun lähetettiin astronautit kuuhun, korostaa Klaus Oesch.

SATA VUOTTA PARTIOTYÖTÄ TAMPEREELLA

Klubi Eräpojat talvisella nuotiolla.

Tampereella toimii kaksi yli satavuotiasta partiolippukuntaa, Tammero ja Tampereen Eräpojat. Sisaruslippukunnat perustettiin lähes samaan aikaan, Eräpojat maaliskuussa ja Tammero huhtikuussa 1917.

Partiolle oli selvä yhteiskunnallinen tilaus, ja niinpä pieniä ryhmittymiä syntyi spontaanisti tai organisoidummin vaikkapa opettajien vetämänä. Tammero oli vuosina 1917-1927 ainoa tyttölippukunta Tampereella. Tuona aikana ei perustettu muita tyttölippukuntia. Ennen kuin partio-toiminta kiellettiin 1911 vartioita on ollut eri kouluilla ja Varalassa.

Poikkeuksellista on, että Tammeron marsi-lippukuntalaulu on sävelletty jo 1918 eli heti toiminnan aluksi. Eräpojat oli alkuaikoinaan Tampereen reaalityöeräpojat, koska se rakentui samaa koulussa käyvien oppilaiden ympärille.

Partio toiminnan järjestämisen lähtökohtana oli, että nuoret keräsivät itselleen porukan,

ryhmän ja ilmoittautuivat yhdessä vartioksi lippukuntaan.

Alkuvaiheen toimintamuodot olivat retkeilyä sekä ensiapu- ja partiotaitojen opettelua. Luokkasuoritukset sekä erilaiset taitomerkit ja kurssit pitivät sisällään tehtäviä, joiden opettelua seurattiin järjestelmällisesti vanhimpien johtajien toimesta.

Johtajakoulutusta vartionjohtajiksi saakka järjestettiin alusta asti, jotta nuoret oppivat organisoimaan ja ottamaan vastuuta. Partioliike oli ainoa systemaattinen johtajakoulutus tytöille (pojillehan tuli aikanaan armeija), ja se koettiin sekä voimaannuttavana että tarpeellisena tasa-arvon mahdollistajana.

Pienemmätkin lapset pääsivät partioon, kun 1920-luvulla tonttu- ja sudenpentutoi-

minta levisi Englannista Suomeen. Suomessa ohjelmia kehitettiin vastaamaan kansallisia tarpeita: poikien sudenpentuohjelmasta muodostui lopulta oma suomalainen kolkkapoikaohjelma tyttöjen tonttuohjelman kokiessa vain pieniä muutoksia.

Lippukunnilla oli teemailtamaa kuten teatteri-iltamia, joissa harjoitettiin varainkeruuta myymällä lehtiä, kuten joululehtiä.

Kesäleirit kannattelivat toimintaa, mutta kansainvälisyys oli poikkeuksellisen laajaa suhteessa aikakauden nuorten mahdollisuuksiin. Ulkomaille pääseminen oli erittäin harvinaista, ja partiokehityksessä retket olivat turvallisia: niiden luonne ja sisältö tiedettiin. Tammeroilla on ollut alusta asti koulutusta ulkomailla, kun yksittäiset henkilöt ovat lähteneet leireille. Vastaavasti vuoden 1929

1966 Autio leirirakenteita.

Tro 1920 Hiihtoretki Varala.

Klubi Eräpojat polkupyöräretki.

maailmanjamboreelle osallistui kolme eräpoikaa.

Kulttuuri ja kansainvälisyys kasvoivat 1950–60-luvulla painopisteeksi jopa siinä määrin, että puhuttiin pirttipartiosta erätaitojen ja luonnossa liikkumisen sijaan. Aikakauden poliittinen kiihkoilu näkyi 1960–70-luvulla siten, että partiopuvun pitäminen koulussa partiopäivänä vaikutti vasemmistolaisten mielestä provokaatiolta. Keskustelua käytiin partionkin piirissä monista ajan polttavista kysymyksistä, kuten globaalista vastuusta ja maailmankansalaisuuskasvatuksesta.

Nykypartiassa perusasiat ovat edelleen samoja: leirien aikataulut ja ohjelmat, arvot ja aatepohja ovat linjassa menneisiin vuosiin. Uutena on tullut järkeviä ja nykyaikaisia tapoja organisoida ja johtaa

toimintaa: lippukuntatasolla on suunnitelmallisuutta, tehtäväjakoja, vertaisjohtajuutta ynnä muuta.

Kilpailut ovat yhä suosittu toimintamuoto, mutta partion toiminta tai arvot eivät ole kilpailukeskeisiä, vaan pikemminkin toiminnassa korostuu omien taitojen kehittäminen ja ryhmässä toimiminen. Niinpä partiossa voi oppia, päteä ja nauttia olematta oikein hyvä missään – tässä mielessä se on ”keskiverron taivas”. Monissa muissa harastuksissa kuten musiikissa tai jääkiekossa tapahtuu karsintaa.

Partio juhli Suomen kanssa satavuotista taivaltaan. Kuten hyvin traditioihin kuuluu, aikakausien virtaukset näkyvät toiminnassa ja kehityksen linja piirtyy selkeästi, mutta ydinarvot pysyvät ja kirkastuvat.

TAMMERO:

Perustettu: 15.4.1917

Toimipaikat: Linnainmaa, Leinola, Atala

Jäseniä: 141

Lippukunnanjohtaja: Freja Harjunheimo

ERÄPOJAT:

Perustettu: 18.3.1917

Toimipaikat: Päätoimipaikka on ollut Pyyunikki perustamisesta lähtien.

Jäsenmäärä: 120. Jäsenistö koostuu pääasiassa toimintaan osallistuvista alle 15-vuotiaista pojista sekä aktiivitoimintaa pyörittävistä 15 - 25-vuotiaista nuorista.

Lippukunnanjohtaja: Pyry Lindberg

KUNNIAVARTIO KALEVANKANKAALLA

Kunniaosastot poistuivat sankariristiltä kenraalimajuri evp Kalervo Sipi johdolla Narvan marssin tahtiin.

Kalevankankaan sankarihautausmaa oli Suomen täyttässä sata vuotta täynnä lumi- ja maastopukuisia kunniaavartioita. Jokaisen 749 sankarihaudan edessä seisoivat siihen haudatun kaatuneen ikätoveri, mies tai nainen. Talvisodassa kaatuneiden haudalla seisneilla oli yllään lumipuku ja turkislakki, muilla maastopuku ja turkislakki.

Tilaisuuden tunnelma oli harras ja eräiden arvioiden mukaan Kalevankankaalla oli yleisöä jopa yli 10 000. Tapahtuman seremo-

niavastaava, Tampereen Suomalaisen Klubin varapuheenjohtaja, kenraalimajuri evp Kalervo Sipi oli todella tyytyväinen. Koko idea oli myös hänen käsialaansa.

”Ajatus tällaisesta huomionosoituksesta oli kytenyt mielessäni jo vuosia. Mielestäni vuosi 2017 olisi sopiva tällaiselle kunnianosoitukselle Tampereella. Vein asian Suomalaisen Klubin johtokunnalle ja sitten lähitimme ehdotuksen pormestari Anna-Kaisa Ikoselle lokakuussa 2014. Hän antoi tuken- sa hankkeellemme ja sen jälkeen aloitettiin työt.”

”Suomi 100 kunnioittaa sankarivainajiaan -hanke toteutui siihen satsattuihin taloudellisiin panoksiin nähden erinomaisesti”, Kalervo Sipi summaa. ”Hankkeen eteen tehty vapaaehtoinen työpanos on mittaamaton.”

Tampereen Suomalaisen Klubin koordinoimaan kunnianosoitukseen antoivat panoksensa Tampereen Varuskunta, Satakunnan Lennosto, Maanpuolustusyhdistyksen Hämeen Maanpuolustuspiiri ja Pirkanmaan aluetoimisto, Pirkanmaan maakuntakomppaniat, Tampereen evankelisluterilaiset seurakunnat, Tampereen Kaupunkiliikenne Liikelaitos, Aamulehti.

Kunniavartion rivistöjä.

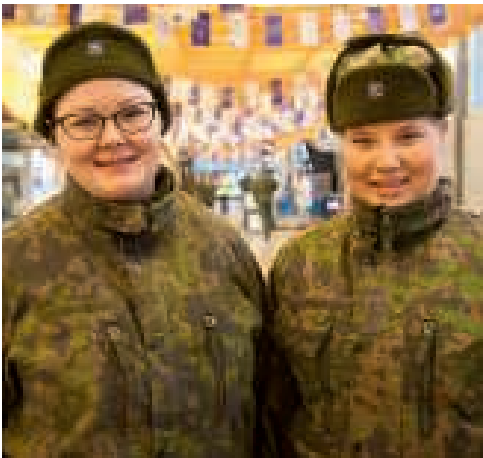
Puheenjohtaja Pasi-Heikki Rannisto ja pääkoordinaattori Kalervo Sipi Hakametsässä.

Timo Tulosmaa kantoi Jääkäripataljoona 27:n Perinneyhdistys ry:n Pirkanmaan osaston lippua.

Pormestari Lauri Lyly puhui.

Kati Heikkilä (vas.) ja Henriikka Suopelto valmiina kunniavartioon.

Järjestöjen lippulinnaa johti Pirkanmaan Reserviupseeriipiirin puheenjohtaja, reservin kapteeni Mikko Hörkkö.

TKL:n bussit kuljettivat väen hautausmaalle ja takaisin.

Klubin sihteeri Sointu Lanki oli tiiviisti mukana järjestäytymisessä.

Mikko Turunen

Esimies

Mistä tulet suomen kieli?

Se on paljon vanhempi kuin satavuotias valtiomme.

SUOMI TÄYTTÄÄ sata vuotta, mutta suomen kieli on huomattavasti vanhempi. Klubin Kirjanmerkki-kerho järjesti iltatieteen, jossa kuultiin suomen kielen muotoutumisesta, vaiheista ja suhteesta sukukieliimme. Suomen sukukieliin klubimme jäsenet pääsivät jo tutustumaan syksyn hienossa Lennart Meri -näyttelyssä.

Miten kielet syntyvät? Maailman kielet jakautuvat kielikuntiin sen mukaan, mistä kantakielestä ne ovat erkaantuneet omiksi kielikseen. Yleinen kehityskulku on sellainen, että kantakielen puhujat alkavat puhuma-alueen eri osissa käyttämään kieltä omalla tavallaan, ja näin syntyvät murteet: ne ovat alueellisia tapoja käyttää samaa kieltä.

Murre-erot kasvavat, koska eri murteiden puhujat eivät ole tekemisissä keskenään esimerkiksi pitkän välimatkan vuoksi. Lopulta murre-erot syvenevät niin, että ymmärrys ei ylitä, ja näin on syntynyt uusi kieli. Samasta kantakielestä erkaantuneet kielet ovat keskenään sukulaiskieliä, ja historiallisesti ne ovat olleet saman kielen eri murteita.

Kielen ja murteen ero onkin siinä, että eri kielten puhujat eivät ymmärrä toisiaan, mutta saman kielen murteiden puhujat ymmärtävät. Sukulaiskielissä taas on paljon sanastoon ja rakenteeseen liittyviä samankaltaisuuksia, kuten suomalaisen on helppo havaita lähisukukielemme viron kohdalla.

SUOMI KUULUU uralilaiseen kielikuntaan, jonka varhaisin kantamuoto on nimeltään kantaurali. Sitä on puhuttu ilmeisesti noin 6000-8000 vuotta sitten. Varhaisista kielimuodoista ei ole jäänyt muistomerkkejä, koska ne eivät olleet kirjallisessa järjestelmässä. Siksi kielitieteilijät ovat päätelleet, millaisia muinaiset kielet ovat vertailemalla niiden nykyisin puhuttavia tytärikieliä.

Kantaurali jakautui ensin Ural-vuoriston kohdalla Siperiassa puhuttaviin samojedikieliin ja Uralin länsipuolelle jääneisiin suomalais-ugrilaisiin kieliin. Jälkimmäisestä tuli myöhemmin muun muassa unkari, mari, mordva ja Itämeren alueella puhuttu kantasuomi. Yhtä kielen jakautumista seuraa

toinen, ja siksi kielisukulaisuus esitetään usein haarautuvat puun muodossa. Tyvässä on muinainen kantakieli ja lehvästön ulkoreunoille asettuvat nykyisin puhuttavat kielet.

Kantasuomi jakautui lapin kieleksi eli saameksi (ja se edelleen nykyisiin saamen murteisiin) sekä myöhäiskantasuomeksi noin 1500 eKr. Suomenlahden molemmilla puolilla ja Karjalassa puhuttu myöhäiskantasuomi jakautui kolmeen päämurteeseen, joista pohjoisin kehittyi suomeksi ja osin karjalan kieleksi (Viena). Eteläisestä murteesta taas tuli viron kieli ja nyt jo kuollut liivi. Kaikki muut lähisukukielemme (vatja, vepsä, inkeroinen, karjala) juontuvat myöhäiskantasuomen itäiseen murteeseen. Kielten nykyiset puhuma-alueet

kuvastavat melko tarkasti vanhoja murrevyöhykkeitä.

Vasta 1800-luvulla merkintätavat saavuttivat riittävän eheyden ja systemaattisuuden – silloin suomesta tuli myös sanataiteen ja tiedon välittämisen kieli

Erkaantuminen oli tapahtunut täydellisesti vuoteen 800 jKr. mennessä, joten suomen synty omana itsenäisenä kielinä ajoittuu tuohon vaiheeseen. Suomen murteet kehittyivät tämän jälkeen, ja ellei kirjakieli ja koululaitos olisi tullut

yhdistäväksi tekijäksi, suomi olisi todennäköisesti lohjennut länsisuomeksi ja itäsuomeksi päämurteiden rajan mukaisesti.

ON HYVÄ MUISTAA, että Mikael Agricolan luoma kirjakieli ei heijastele tapaa, miten ihmiset puhuivat – he nimittäin puhuivat aika samoin kuin nykyään, joskin sanasto oli sen ajan tarpeisiin sopiva ja nykyistä rajallisempi. Agricolalla oli vaikeuksia merkitä suomea kirjaimin (edeltävää mallia ei ollut), ja siksi kirjakieli oli pitkään kehittymätöntä. Vasta 1800-luvulla merkintätavat saavuttivat riittävän eheyden ja systemaattisuuden – silloin suomesta tuli myös sanataiteen ja tiedon välittämisen kieli.

Tunnetta, taitoa, tahdikkuutta

Ainanlinnan

Kukka ja Hautauspalvelu Oy

Näsilinnankatu 24
33210 tampere

03-2146230

050-5550709

www.ainanlinnankukka.fi

laatua, luovuutta, luotettavuutta

AVOINNA
Arkisin 9-17
Lauantaina 9-13

Aito ja Tamperelainen

tamkopio

Meiltä saat
NOPEAN,
AMMATTITAITOISEN ja
YSTÄVÄLLISEN
PALVELUN.

Tarjoamme mm.
tulosteet
pienistä korteista
suurkuviin asti!

Yli
50v.

puh. (03) 31245600
tulostus@tamkopio.fi
Avoimna ma-pe 7.30-17.00
Satakunnankatu 23, 33210 Tampere

RAVINTOLA SUOMALAINEN KLUBI

Puutarhakatu 13 Tampere • 010 2315 222

info@suomalaisenklubinravintola.fi

www.suomalaisenklubinravintola.fi

Kevään suosittu juhlapöydät:

Vappulounas 1.5.

Äitienpäivälounas 13.5.

Varaa pöytäsi ajoissa!

Muista myös joka lauantai:

LAUANTAIBRUNSSI

hintaa jäsenille 20 €

**Kokous- ja juhlapaikka
keskellä kaupunkia**

Kotiruokalounas arkisin klo 11 – 14

Hyvien juhlien mestarit

 ArmasCatering

YRITYS- JA PERHEJUHLAT
KOKOUKSET JA TAPAHTUMAT

010 6179 761

info@armascatering.fi

www.armascatering.fi

Marskin sali.

MALJA SATAVUOTIAALLE

Tampereen Suomalainen Klubi juhlisti satavuotiasta isänmaataan perinteiseen tapaan Suomi 100-itsenäisyyspäivän lounaalla. Suuri osa Klubin jäsenistä ja vieraista tuli juhlaan Kalevankankaan hautausmaalta, missä tuhannet muutkin kaupunkilaiset osallistuivat sankarihaudoilla pidettyyn tilaisuuteen.

Tampereen Suomalaisen Klubin puheenjohtaja, professori Pasi-Heikki Rannisto totesi juhlapuheessaan, että Suomen valtion aloittaessa itsenäisyyden taivaltaan tilanne Suomessa oli haastava. Toisaalta itsenäisyys herätti myös hienoista optimismia.

”Klubillakin aikanaan epäröitiin, mutta tilaisuuden avautuessa itsenäisyyttä kannatettiin vahvasti. Kokouksia pidettiin tuolloin kahden viikon välein ja kantaa Suomen puolesta otettiin kovin sanoin”, Pasi-Heikki Rannisto summasi. ”Täällä seinällämme olevat Per Evind Svinhufvud ja jäsenemme Juhani Arajärvi olivat keskeisessä roolissa itsenäis-

syysjulistusta annettaessa. Arajärven jälkeläisiä on aktiivisina jäsenistössämme edelleen.”

”Tänään päivällä kunnioitimme tamperelaisia sankarivainajia seppelartioin. Klubimme aloitteesta oli Kalevankankaan sankarihaudalla jokaisen vainajan ikätoveri kunniavartiossa. Näimme 749 upeaa nuorta kunnioittamassa ikätoveriaan. Tilaisuus oli sykhdyttävä, jopa järkyttävä,” Rannisto sanoi.

”Klubimme varapuheenjohtajan, kenraali Kalervo Sipin aloitteesta liikkeelle lähtenyt ”Suomi kunnioittaa sankarivainajiaan”-tilaisuus oli osa kansallista Suomi 100 juhallisuuksien sarjaa ja toistettiin useilla paik-

kakunnilla Suomessa. Olemme näin voineet jälleen tänään todistaa, että nuoret meidät pelastivat silloin ja nuoret meidät pelastavat tulevaisuudessakin.”

RANNISTO KIITTI tässä yhteydessä yhteistyökumppaneita Tampereen kaupungin liikennelaitosta, Tampereen varuskuntaa ja Tampereen kaupunkia.

Hän muistutti, että Suomi on tähän mennessä sadan vuoden menestystarina. Äärimmäisestä köyhyydestä, maatalousvaltaisesta ja epätasa-arvoisesta yhteiskunnasta on kuoriutunut yksi maailman johtavia, sivistyneitä ja taloudellisesti menestyneitä valtioita.

Kaikki lounasvieraat eivät mahtuneet Marskin saliin.

Puheenjohtaja, professori Pasi-Heikki Rannisto.

”Olemme pieni, mutta arvostettu kansakunta, emme uhkaa ketään, mutta voimme tarjota monia ideoita ja olla avoimia muulle maailmalle. Tästä osoituksena on useiden kaupunkien ja valtioiden halu onnitella Suomea valaisemalla hienoja kohteita sinivalkoisiksi meidän juhluvoittemme ja itsenäisyyspäivämme kunniaksi.”

”Suomi tarvitsee lisää ihmisiä ja näyttää siltä, että ihmiset tarvitsevat Suomea. Hyvinvointimme perustuu osaamiselle, työlle ja ahkeruudelle. Iloksemme voimme havaita, että vaikka työ ja sen tekemisen tavat muut-

Oopperalaulaja Jaakko Ryhänen esitti suomalaista musiikkia säestäjänään pianotaitelija Maila Böhm.

tuvat, on nuori polvi jälleen eturintamassa kehittämässä uutta.”

Koulutukseen ja uusiin innovaatioihin perustuvat uudet yrittäjyyden muodot, startupit, itsensä työllistäminen sekä työn, harrastusten ja kouluttautumisen luonteva lomittaminen on tätä päivää ja myös tulevaisuutta monille, Pasi-Heikki Rannisto muistutti. Nuoret ovat tässäkin meitä vanhoja taitavampia.

”Tampereella näemme myös perinteisten osaamiseen perustuvien teollisuustyöpaikkojen korvautumisen uusilla innovatiivisilla

yrittäjillä ja uudella johtajuudella. Yli-päätään tässä uudessa työn ja myös rakkaan kotikaupunkimme kehityksessä on hienoa olla mukana, vaikka kaivinkoneiden avaamat haavat välillä haittaavatkin päivittäistä eloaamme.”

SUOMI ON Ranniston mukaan sopivalla tavalla pieni maa kansakuntien joukossa ja toisaalta Tampere on suuri Suomessa. Kaupungistuminen on yksi kansainvälisiä kehityskulkuja, jotka toteutuvat kaikkialla. Tampere on hyvä esimerkki tästä.

”Täällä oli vuonna 1917 noin 46 000 asukasta. Tänään olemme lähes 200 000 asukasta suurempi. Suunnitelmat lähivuosikymmeninä tavoittelevat 300 000 asukkaan kaupunkia ja 500 000 asukkaan kaupunkiseutua. Tampere on pääkaupunkiseudun jälkeen keskeisin kasvukeskus koko maassa. Voimme hyvien palveluittemme, laajan koulutustarjonnan ja kauniin luontomme ansiosta jatkossakin houkutella asukkaita tänne”

”Kaupungin, asukkaiden, yhdistysten ja yliopistojen yhteistyö synnyttää koko ajan uusia mahdollisuuksia meille ja yrittäjillemme menestyä. Ylpeänä voin todeta Tampereen Suomalaisen Klubin olevan yksi yhdistyvän yliopistomme perustajajäsenistä. Uskomme yhdessä kaikkien toimijoiden kanssa, että tiivistävällä koulutus-yhteistyöllä syntyy uutta menestystä ja uusia palveluinnovaatioita markkinoille.”

”Koulutusmahdollisuudet ja taloudellinen toimeliaisuus vahvistavat Pirkanmaata ja Tamperetta maan vetovoimaisimpana alueena. Joviaalit ihmiset ja rento suhtautuminen elämään vahvistaa edelleen vetovoimaamme. Tästä on hyvä jatkaa Suomen seuraavalle sadalle vuodelle.”

Pentin ja monen muunkin tarinoita

Sotalapsinäyttelyn avaus keräsi tuvan täydeltä yleisöä (Kuva: Sointu Lanki)

Sotalapset olivat lapsia, jotka lähetettiin Suomesta pakoon toista maailmansotaa muihin Pohjoismaihin, lähinnä Ruotsiin. Talvi- ja jatkosodan aikana 1939–1945 Suomesta siirrettiin Ruotsiin, Tanskaan ja Norjaan yhteensä lähes 80 000 lasta. Sotalasten tarinoista vaiettiin hyvin pitkään sodan jälkeen.

1990-LUVULLA SOTALAPSET ryhtyivät perustamaan omia yhdistyksiä. Kattojärjestöksi perustettiin 1997 Suomen sotalapsiyhdistysten keskusliitto ry. Se lakkautettiin virallisesti huhtikuussa 2016 viimeisessä vuosikokouksessa. Pirkanmaan Sotalapset ry. perustettiin 1997. Viime vuonna vietettiin 20-vuotisjuhlaa, joka oli samalla jäähyväisjuhla. Yhdistys lakkautettiin vuoden lopussa.

Tampereen Suomalaisessa Klubissa järjestettiin sotalapsia käsittelevä näyttely, jonka avasi marraskuun lopulla klubin puheenjohtaja, professori Pasi-Heikki Rannisto. Näyttelyn esitteli Pirkanmaan Sotalapset ry:n puheenjohtaja Alli Mikkolainen.

Tilaisuudessa esiintyi myös näyttelijä Sepo Mäki, joka itsekin oli sotalapsena Ruotsissa. Hänen laulunsa Laps Suomen allös vaihda pois... upposi syvälle kuulijoihin.

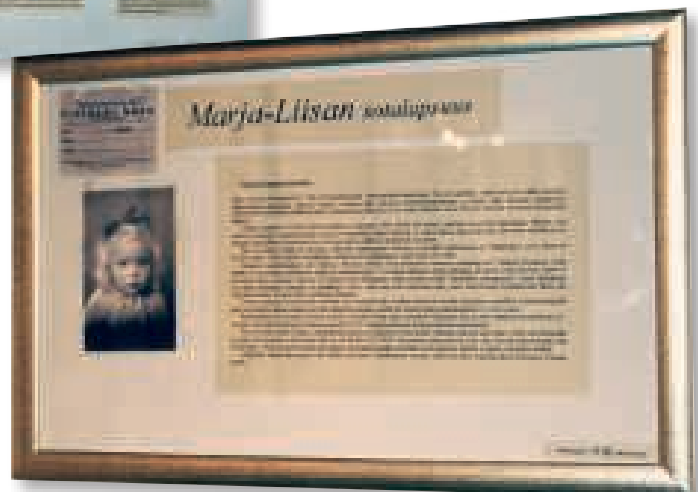
Näyttely oli avoinna vuoden loppuun. (TKS)

Pentin sotalapsitarina.

Ollin sotalapsuus.

Marja-Liisan sotalapsuus.

Rovasti Risto Ahonen.

MARTTI LUTHER VAIKUTTI MONELLA TASOLLA SUOMEEN

Tampereen Suomalaisen Klubin Kirjanmerkkikerho järjesti marraskuun alussa Luther-illan, jossa useamman arvovaltaisen alustajan voimin punnittiin juhluvuoden kunniaksi Martti Lutherin vaikutusta suomalaisessa yhteiskunnassa.

Viime vuoden lokakuun viimeisenä päivänä tuli tasan 500 vuotta siitä, kun Martti Luther esitti teesinsä ja käynnisti uskonpuhdistuksen, jonka seurauksena henkinen ja yhteiskunnallinen elämä läntisessä Euroopassa muuttuivat dramaattisesti. Reformaation juhluvuonna erityistä huomiota on kiinnitetty Lutherin teologiaan, kun taas hänen yhteiskunnallinen vaikutuksensa on jäänyt huomattavasti vähemmälle huomiolle.

TSL:n Luther-iltaa ja keskustelua pohjusti piispa Matti Repo, joka tarkasteli luterilaisuutta Suomessa Agricolaista alkaen. Rovasti Simo Kohon teemanäyttely oli luterilaisuuden vaikutus kansansivistykseen yhteiskunnassamme. Rovasti Risto Takkinen puntaroi luterilaista suomalaisuutta arjessa. Teologian tohtori Risto Ahonen pohti suomalaista luterilaisuutta globaalissa peilissä.

Alustusten herättämää vilkasta keskustelua johti esimies Risto Harisalo.(TSK)

Ruutiukoilla jälleen vireä kevätkausi

Sadanpäämies Jukka Sola antoi siniristi-pöytälipun Matti Katajalle kiitoksena esitelmästä.

Klubimme Ruutiukot kokoontuvat kevät- ja syyskaudella maanantaisin lounaskokoukseen, jossa ensin kuullaan esitelmä ja sitten nautitaan klubilounas, joskus myös Klubin oma Marskin ryyppy.

Kevätkausi alkoi Ruutiukoveljen, tekniikan tohtori Matti Katajan esitelmällä ketshua -kielestä. Ketshua -kielen puhujia on Etelä-Amerikan Andeilla jopa kymmenen miljoonaa. Tutkijat ovat havainneet ketshua -kielellä olevan sukulaisuutta suomenkieleen.

Vuoden ensimmäisessä kokouksessa neljä vuotta Ruutiukkoja luotsannut Ilkka Mäntyvaara luovutti puheenjohtajan nuijan uudelle Sadanpäämiehelle Jukka Solalle.

MARKKU RAUHALAHTI

Uusi näyttely suojeluskunnista ja lotista

Näyttelyä pystyttämässä Kalevan lukiossa museoyhdistyksen hallituksen jäsenet Veikko Parkkinen, Markku Rauhalahki ja Juha Heinonen - kaikki myös Klubimme jäseniä.

Tampereen Suojeluskunta- ja Lottamuseo on tehnyt uuden kiertonäyttelyn teemalla "Suojeluskunnat ja Lotta Svärd". Näyttely kertoo vapaaehtoisen maanpuolustustyön perustasta, kehityksestä ja merkityksestä Suomen itsenäistymisestä nykypäivään.

Näyttely koostuu 11 isokokoisesta kuva/tekstitaulusta ja se tulee kiertämään lähivuosina 2-3 viikon jaksoissa Tampereen ja lähiseutujen oppilaitoksissa, kirjastoissa ja muissa yleisöpaikoissa.

Suojeluskunnat ja Lotta Svärd -näyttely avattiin 23. tammikuuta Kalevan lukiossa ja on nyt viidennessä paikassaan Tampereen Suomalaisen Klubin Pyynikki-kabinetissa 16. huhtikuuta saakka. Klubimme on tukenut taloudellisesti näyttelyn valmistamista.

MARKKU RAUHALAHTI

HYÖTYAJONEUVOT

- Kuorma-autot - Pakettiautot
- Maanrakennuskoneet
- Alan tarvikkeet

VARASTOSSA OLEVAT AUTOT JA KONEET:

www.lielahdenautokeskus.fi

MAAHANTUONTI, MYYNTI, VAIHTO JA HUOLTO

LUOTETTAVAA PALVELUA PITKÄAIKAISELLA KOKEMUKSELLA

LIELAHDEN AUTOKESKUS Oy

Turvesuonkatu 16 • 33400 TAMPERE

Puh 03-3465566 • 0400832856 • Fax : 03-3465245 • e-mail: mikko@lielahdenautokeskus.fi

Hämeen Kaivin Oy

AdvisAccount Oy

Aleksanterinkatu 26 C, 33100 Tampere
www.advis.fi

TAMPEREEN SUOMALAINEN KLUBI RY

Puutarhakatu 13, 33210 Tampere
Toimisto avoinna maanantaisin
klo 13.00–15.00
www.tampereensuomalainenklubi.fi

Klubin johtokunta

- Johtokunnan puheenjohtaja
hallintotieteiden tohtori
Pasi-Heikki Rannisto
pasi-heikki.rannisto@uta.fi
- Johtokunnan varapuheenjohtaja
kenraalimajuri evp Kalervo Sipi
kalesipi@tpnet.fi
- Klubin esimies
FT Mikko Turunen
mikko.j.turunen@gmail.com
- Klubin varaesimies
toimittaja
Arto Murtovaara
arto.murtovaara@pp.inet.fi

- Johtokunnan muut jäsenet:
Johtaja Kirsi Koski
Rakennusneuvos Seppo Mäkinen
Diplomi-ins. Ilkka Mäntyyvaara
Tekniikan tohtori Kalevi Nikkilä
Isännöitsijä Ilkka Saarinen
Pankinjohtaja Jorma Salovaara
- Johtokunnan sihteeri
Jonna Hjelt
sihteeri@tampereensuomalainenklubi.fi
040 737 3700

Toimikuntien puheenjohtajat

- Biljardikerho
Seppo Leskinen
savusepe@gmail.com
- Gastronominen kerho
Kalevi Nikkilä
kalevi.nikkila@pp1.inet.fi
- Golfkerho
Jorma Salovaara
jormasalovaara@kolumbus.fi
- Keskiviikkokerho
Seppo Leskinen
savusepe@gmail.com
- Kirjanmerkki
Mikko Turunen
mikko.j.turunen@gmail.com
- Kirkkovenekerho
Timo Tulosmaa
timo.tulosmaa@outlook.com

- Klubinaiset
Jaana Jääheimo
jaana.jaajeimo@luukku.com
- Ruutiukot
Ilkka Mäntyyvaara
ilkka.mantyyvaara@luukku.com

Työryhmien puheenjohtajat

- Hallinto- ja taloustyöryhmä
Erkki Uusi-Rauva
erkki.uusi-rauva@kolumbus.fi
- Jäsentyöryhmä
Jyrki Pentinlehto
jyrki.pentinlehto@ttt.fi
- Ohjelmatyöryhmä
Risto Harisalo
risto.harisalo@uta.fi
- Tiedotustyöryhmä
Arto Murtovaara
arto.murtovaara@pp.inet.fi

Jäsenkirjuri

Henri Rusila
040 415 4919
henri.rusila@rusila.inet.fi

Klubin taloudenhoitaja

Ritva Tiainen
050 376 0597
ritva.tiainen@veranta.fi

Ravintola

armas C'atering
Christina Suominen
010 231 5222
info@suomalaisenklubinravintola.fi

LIITY JÄSENEKSI!

Hyvä lukija,

liity nyt Tampereen Suomalaisen Klubin jäseneksi!
Olet suomalaisten, ajattelevien ihmisten seurassa.

Jäsenhakemuslomakkeen voit pyytää Klubin sihteeriltä,
Jonna Hjeltiltä, puh. 040 737 37006,
s-posti: sihteeri@tampereensuomalainenklubi.fi.

Löydät sen Klubin verkkosivuilta yhteystietosivun
alalaidasta osoitteesta:

www.tampereensuomalainenklubi.fi

Tampereen Suomalainen Klubi
• Suomalaisuuden puolesta •

Linnan juhlat

Tuomas Parkkinen - Satu Rasila

Tasavallan tärkein komedia

Luulitko, että Linnan juhlat on niin nähty?
Niin luuli Saulikin.

Tule ja näe Linnan juhlien
kauneimmat puvut
ja kauneimmat mokat
kautta aikojen.

Tampereen Komedioteatteri
kutsuu sinut tasavallan
ykkösjuhliin, joissa "ei kos-
kaan tapahdu mitään".

Ensi-ilta
Tampereen
Komedioteatterin
päänäyttämöllä
11.9.2018

KOMEDIA
TEATTERI

TAMPEREEN
KOMEDIATEATTERI
www.komedioteatteri.fi
Lapintie 3 a, 33100 Tampere
puh. 0207 288 388 puh. hinta
8,35 snt/puh + 16,69 snt/min

lippu.fi

Asiantuntijan matkassa®

20.-21.8. ja 25.-26.8.

Teemu Keskisarjan matkassa VIIPURI – HYLÄTYT HAUDAT JA KADOTETUT KARTANOT

Asiantuntijaoppaat, historioitsijat FT Teemu Keskisarja ja Eeva Tammi johdattavat Viipurin vähän tunnetuille, vaietuille pääkallonpaikoille – kalmistoissa ja kartanoiden raunioilla avautuvat sodan tragediat ja aikakauden kukoistava kulttuuri.

HINTA 398 €

Hintaan sisältyy

- ohjelman mukainen bussikuljetus Länsilinjojen tilausajobussilla
- majoitus kahden hengen huoneessa
- illallinen, aamiainen ja lounas
- ohjelman mukaiset tutustumiskäynnit
- ryhmäviisumi Suomen kansalaisille
- asiantuntijaoppaiden palvelut

Lomalinja
Asiantuntijan matkassa®

Asiantuntijaoppas
Teemu Keskisarja

SARAJEVON LAUKAUKSET

19.-24.5. | 1 596 €

Historiaa ja kulttuuria Serbiassa, Kroatianssa ja Bosniassa. Balkanin sodista raportoinut Rauli Virtanen kertoo omiin kokemuksiinsa perustuen, millaista mm. elämä Sarajevossa oli kaupungin pitkän piirityksen aikana 1990-luvulla. **Asiantuntijaoppaat Rauli Virtanen ja László Gábor**

ARKTISTA EKSOTIIKKAA

17.-24.9. | 1 198 €

Oma Lappimme nyt ja sodassa. Petsamo ja nokare Norjaa, Murmansk, viehkeä Vienanmeri sekä "Taivaan tulien" maisemat. **Asiantuntijaoppas professori Martti Turtola**

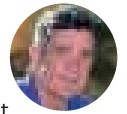
Kulttuuria ja sotahistoriaa Ranskassa NORMANDIAN MAIHINNOUSU

11.-15.10. | 1 326 €

Pariisi, Calais, Caen, Saint-Lô

Tuhannet pienet, valkoiset ristit kertovat omaa kieltään toisen maailmansodan loppuvaiheista Euroopassa. Tunnelmaa keventää leppoisa ranskalaisten herkkujen ja mainioiden omenajuomien Normandia sekä aina elegantti Pariisi.

Asiantuntijaoppas Ilmari Hakala

ILMAJOEN MUSIIKKIJUHLAT Mannerheim-ooppera

8.-9.6. | 498 €

Ilmajoen talonpoikaiskulttuuri, Jaakko Ilkan muistomerkki, Kyrönjoen rantamien latomerimaisemat ja "Lakeudelta pöytään" -lounas Jussin jokisaunoilla. Seinäjoki ja Mannerheim-ooppera väliaikatarjoiluineen. Lakeuden Ristin kirkko, Etelä-Pohjanmaan Suojeluskuntamuseon Mannerheim-näyttely. Bussikuljetus Helsinki-Hml-Tampere-Seinäjoki. **Musiikin asiantuntija Aarno Cronvall**

Minna Lindgrenin matkassa RAVENNAN FESTIVAALIT

22.-26.11. | 1 596 €

Oopperamatka kuvankauniiseen Ravennaan. Alighieri-teatterin sykähdyttävät oopperat – Giuseppe Verdin **Nabucco**, **Rigoletto** ja **Otello**. Tutustutaan Bolognan historiaan ja Ferraran renessanssin loistoon, unohtamatta ainutlaatuisia Venetsiaa. **Musiikin asiantuntija Minna Lindgren ja asiantuntijaoppas Piia Suominen**

OTA YHTEYTTÄ JA VARAA LOMASI | 24H VERKKOKAUPASTA LOMALINJA.FI

TAMPERE p. 010 289 8100 | HELSINKI p. 010 289 8102 | RYHMÄT p. 010 289 8101

Palvelumaksu 26 €/varaus. Verkkokaupasta 24h ilman palvelumaksua. Puhelut 8,35 snt/puh + 17,17 snt/min.